

Tisztelt Gyászoló Rokonok, Barátok, Munkatársak!

Tisztelt Gyászoló Gyülekezet!

Leövey András professor emeritus életének 93. évében elhunyt, a hazai belgyógyászat kiemelkedő képviselője, a Debreceni Orvostudományi Egyetem egykori rektora, az I.sz. Belklinika volt igazgatója és a Rektori Konferencia korábbi elnöke.

Leövey András Professor Úr az I.sz. Belklinika igazgatói feladatát 20 éven keresztül látta el. Jelentős aktivitást fejtett ki mind Debrecen város, mind a Debreceni Orvostudományi Egyetem közéletében.

1974-1980 között a Debreceni Orvostudományi Egyetem gyógyító, megelőző rektorhelyettese, 1985-1991 között rektora volt. 1990-ben a Magyar Rektori Konferencia elnöki tisztét töltötte be.

Leövey András Professor Úr kritikus időszakban volt a Debreceni Orvostudományi Egyetem rektora. Rektorsága egybeesett a rendszerváltással, mely abban az időszakban az egyetem belső életére is nagy hatással volt. Leövey Professor Úr ezt az időszakot taktikusan, megfontoltan és a meglévő indulatok megfékezésével igyekezett megoldani. Ennek eredménye volt az, hogy a Debreceni Orvostudományi Egyetemen a többi orvostudományi egyetemhez képest simábban és nagyobb szakmai károsodás nélkül zajlott a rendszerváltás. A rektori vezetés alatt az egyetem tervszerű, kiegyensúlyozott fejlődésen ment át. A nemzetközi kapcsolatok szélesedtek és mélyültek. Az angol nyelvű képzés bevezetésével jelentős mértékben hozzájárult a magyar nyelvű képzés színvonalának emeléséhez és az egyetem hazai és nemzetközi elismertségének növeléséhez. Rektorként is nagy gondot fordított az I.sz. Belklinikán folyó betegellátásra. Nem hagyta ki a rendszeres professzori viziteket. Sokszor ezekre nem a szokványos délelőtti időszakban, hanem a késő esti órákban került sor. Elsősorú vezetőként is folyamatosan részt vett az oktatásban, még ma is élnek bennünk az általa tartott betegbemutatók emlékei. A 20 éves klinikai igazgatása alatt a klinika arculata jelentősen megváltozott. Az alagsorban Központi Izotóp Diagnosztikai Laboratórium került kialakításra. Ezen kívül önálló Immunológiai Kutatólaboratórium létrehozásával javította az endokrinológiai ellátás hatékonyságát. Jelentősen bővült a Művese Állomás. 1992-ben pedig elkészült az új, modern Hemodializáló Centrum, amely lehetővé tette és teszi a vesebetegek korszerű ellátását és a vesetranszplantációra történő előkészítését. Létrehozta a klinikai farmakológia bázisát jelentő centrumot. Ezen kívül új profilok; a lipid-vaszkuláris és gasztroenterológiai feltételeit teremtette meg. A korábbi időszakban meglévő nagy 18 ágyas háborús viszonyokat tükröző kortermek „bokszosításával” az I.sz. Belklinikát nemcsak a szakmai, hanem a hotel szolgáltatás terén is vonzóvá tette. Ezen kívül a személyzeti helységek korszerűsítésével jobb körülményeket biztosítottak a klinika diplomás és nem diplomás dolgozóinak számára. Professor Úr kezdeményezte az egyes kollégák belgyógyászati szakvizsgán kívüli egyéb specializációját, ezzel is igyekezett hatékonyabbá tenni a betegellátást. Ennek köszönhetően az Ő vezetése alatt a legszélesebb profillal rendelkező belgyógyászati ellátás valósult meg. A betegellátás mellett nagy gondot fordított a kutatómunka feltételeinek biztosítására. Ennek eredményeként vezetése alatt mintegy

700 publikáció és több, mint 100 könyv és könyvfejezet jelent meg. 28-an védték meg kandidátusi és 4-en MTA doktori értekezésüket. Vezetése alatt az endokrinológiai részleg hazai és nemzetközi szinten elismert központtá vált. Az itt dolgozó kollégák számára lehetővé tette a szakma olyan széleskörű alapos ismeretét, mely mind hazai, mind nemzetközi téren versenyképessé tette őket. Ennek köszönhető az, hogy Professzor Úr több tanítványa a későbbiek során az egészségügy különböző szintjein vezetői feladatokat láttak és látnak el, ezzel is kivívva a Leövey iskola tekintélyét. Leövey Professzor Úrnak megadott az, hogy az aktív vezetői tevékenységét követően még mintegy negyed századig részese lehessen klinikánk mindennapi életének. 15 évig, mint a klinika vezetője dolgoztam együtt Professzor Úrral. Az aktív vezetői feladatai után is példát mutatott számunkra szerénységével, hogy hogyan kell viselkedni a vezetői funkció megszűnését követően. Tapasztalataival, tanácsaival mindvégig aktív részese volt a klinika életének. Endokrinológiai szakrendelést vezetett, rendszeresen részt vett és hozzászólásaival, tapasztalatainak átadásával segítette az endokrin-anyagcsere jellegű rendezvényeinket. Nagy lelkesedéssel szerkesztette „Az endokrin és anyagcsere-betegségek gyakorlati kézikönyv”-ét, melynek sikerét fémjelzi az is, hogy az első kiadást követően rövid idő múlva a második kiadásra is igény mutatkozott. Leövey Professzor Úr 68 éven keresztül tanította, képezte az orvoskollégákat, gyógyította a betegeket. Ezen több évtizedes, magas szintű tudományos, kutató, oktató, gyógyító, megelőző tevékenységét számos szakmai, állami kitüntetéssel ismerték el és 1997-ben professor emeritus címet kapott. Mint a szakma kiváló képviselője iskolát teremtett. Köszönjük Professzor Úrnak iskolateremtő munkáját, a tudást, amit átadott, azt az orvosi és vezetői attitűdöt, mellyel példát mutatott. Professzor Úr színes és gazdag életpályát hagyott maga mögött, mely a jövő orvosi számára is útmutatóul szolgál. Munkatársak, tanítványok, barátok és általa gyógyított betegek hálával és tisztelettel búcsúznak az orvostól, a munkatárstól, a főnöktől, a tanítómestertől, a baráttól, a magyar és a nemzetközi belgyógyászat egyik kiemelkedő képviselőjétől.

Professzor Úrtól csak részben búcsúzunk, hiszen tanításai, egyénisége velünk élnek, gazdagítanak bennünket.

Professzor Úr, nyugodjon békében.

Dr. Paragh György